

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/64/2019
Identifikačné číslo spisu: 7218207530
Dátum vydania rozhodnutia: 06.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7218207530.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne HotelBonaparte s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika č. 7, 010 01 Žilina, IČO: 51 062 895, proti žalovanej SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy č. 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/120/2018-60 z 30. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobkyni n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 36Cb/99/2018-25 z 24. augusta 2018 o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia (ktorý predchádzal konaniu vo veci samej - pozn. dovolacieho súdu) rozhodol tak, že žalovaná je povinná zdržať sa odpojenia žalobkyne od distribučnej siete odberného plynového miesta, evidovaného u žalovanej pod č.: XXXXXXXXXXXX, POD: N., na adrese Š.D. č. X, H. - Š. z dôvodu neuhradenia škody, spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu v období od 28. februára 2018 do 25. mája 2018 a vyčíslenej vo vyúčtovaní žalovanej č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. augusta 2018 v sume 11.721,59 eur. Súd prvej inštancie vo výroku II uznesenia žalovanú zároveň poučil, že môže podať žalobu vo veci samej, ktorej právnym následkom v prípade jej úspechu v konaní bude skutočnosť, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovie. Stranami konania podľa výroku II uznesenia budú ako žalobkyňa spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy č. 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739 a ako žalovaná spoločnosť HotelBonaparte s.r.o., so sídlom M.R.Štefánika č. 7, Žilina, IČO: 51 062 895. Predmetom konania vo veci samej bude náhrada škody, spôsobená neoprávneným odberom zemného plynu v období od 28. februára 2018 do 25. mája 2018, vyčíslená vo vyúčtovaní č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. augusta 2018 v sume 11.721,59 eur. Žalovanej súd uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu.

2. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobkyňou ako odberateľkou a žalovanou ako dodávateľkou je uzavretý zmluvný vzťah, predmetom ktorého je dodávka zemného plynu do odberného miesta žalobkyne. Spor medzi stranami vznikol v súvislosti so skutočnosťou, že v období od 28. februára 2018 do 25. mája 2018 malo dôjsť k neoprávnenému odberu plynu z dôvodu porušenia prevádzkovej plomby meradla odberu plynu, pričom žalovaná v prípade neuhradenia vzniknutej škody žalobkyňou, mala v úmysle počnúc dňom 13. septembra 2018 prerušiť dodávku plynu do odberného miesta žalobkyne, čo by s ohľadom na charakter jej prevádzky (reštauračné a hotelové služby) malo za následok faktické znemožnenie podnikateľskej činnosti, čím by na strane žalobkyne došlo k vzniku škody. Zistené skutočnosti súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 325 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 337 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a dospel k záveru, že s ohľadom na možný vznik škody je v posudzovanom prípade potrebné upraviť pomery strán tak, ako vyplýva z výroku I uznesenia. Súd prvej inštancie dodal, že v predmetnej veci ide o situáciu, keď je neodkladné opatrenie vydané pred začatím konania vo veci samej, na základe čoho v zmysle § 337 CSP poučil žalovanú o možnosti podať žalobu vo veci samej a označil strany, ako aj predmet konania vo veci samej. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/120/2018-60 z 30. novembra 2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd sa v prvom rade vysporiadal s odvolacou námietkou žalovanej o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Košice II na prejednanie navrhovaného neodkladného opatrenia. S poukazom na § 324 ods. 2, § 40 a § 41 CSP uviedol, že zákonodarca v CSP v jeho tretej časti (osobitné procesné postupy v tretej hlave, prvý diel - neodkladné opatrenia a zabezpečovacie opatrenia) vymedzil iba vecnú príslušnosť súdov v Slovenskej republike na rozhodovanie o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach tak, že vecne príslušný je okresný súd, čo umožňuje zároveň garantovať zachovanie prípustnosti riadneho opravného prostriedku v rámci štandardného dvojinštančného konania. Výslovne neuviedol, že je daná výlučná miestna, kauzálna alebo funkčná príslušnosť súdov na rozhodovanie o neodkladných opatreniach odlišne, ako je určená v konaní vo veci samej, teda v ustanoveniach § 13 - § 43 CSP. Miestne príslušným na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je teda okresný súd, ktorý je alebo by bol miestne príslušný na konanie vo veci samej. Odvolací súd vychádzajúc z príslušných zákonných ustanovení konštatoval, že pokiaľ žalovaná v odvolaní, ako vo svojom prvom procesnom úkone v konaní, namietala miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Košice II, súd prvej inštancie nemohol svoju miestnu príslušnosť alebo nepríslušnosť skúmať pred týmto prvým procesným úkonom žalovanej a musel vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konať a rozhodnúť, pretože pokiaľ žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Košice II, nebol tento podľa § 40 CSP oprávnený sám skúmať, či je všeobecne miestne príslušným súdom na prejednanie predmetnej veci podľa § 13 CSP, teda či žalovaná má sídlo v obvode Okresného súdu Košice II. Súd prvej inštancie preto podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne, ak o tomto návrhu rozhodol. Odvolací súd dodal, že v prejednávanej veci bolo nariadené neodkladné opatrenie pred začatím konania, pričom žalovanej nebola zároveň uložená povinnosť podať žalobu, a preto súd prvej inštancie správne a v súlade s ustanoveniami CSP osobitným výrokom žalovanú len poučil, aby podala proti žalobkyňi žalobu vo veci samej. Vo veci samej (teda o náhradu škody) bude pritom žalobkyňa vystupovať na strane žalovanej, kedy popri jej všeobecnom súde je na konanie miestne príslušný aj Okresný súd Košice II, teda aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody (§ 19 písm. b/ CSP), a preto aj na konanie o nariadení neodkladného opatrenia je vecne aj miestne príslušným súdom Okresný súd Košice II, ktorý je alebo by bol miestne príslušným na konanie vo veci samej, teda na konanie o náhradu škody.

5. K samotnej povahe inštitútu neodkladného opatrenia odvolací súd uviedol, že neodkladné opatrenie môže súd podľa okolností nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení (§ 324 ods. 1 CSP). Zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie tejto formy procesného zabezpečenia, a

to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. V záujme prevencie zmarenia účelu neodkladného opatrenia doručí súd návrh na jeho nariadenie aj spolu s uznesením ostatným stranám. V prejednávanej veci z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa sa tohto zdržovacieho neodkladného opatrenia v znení napadnutého výroku, a to pred začatím konania, domáhala z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu.

6. Odvolací súd v celom rozsahu poukázal na vecne správne závery súdu prvej inštancie. K odvolacej námietke žalovanej, smerujúcej proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, okrem iného aj z dôvodu, že žalovaná nie je dodávateľom zemného plynu, odvolací súd dodal, že je nesporné, že v danom prípade ide len o zrejmu nesprávnosť uvedenú súdom prvej inštancie, a táto nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, vrátane jeho výroku.

7. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z obsahu návrhu a jeho príloh nesporne vyplýva, že 27. februára 2018 uzavrela žalobkyňa Zmluvu o dodávke plynu so subjektom SPP a.s., Mlynské nivy 44/A, Bratislava, ktorou sa SPP a.s. ako dodávateľ zaviazal zabezpečiť pre žalobkyňu, ako odberateľa, združenú dodávku plynu do odberného miesta E. Š. na Š. X v H.F. a žalobkyňa, ako odberateľ, sa zaviazala uhradiť dodávateľovi cenu za dodávku plynu a ceny za služby a výkony súvisiace s touto dodávkou plynu, a to za podmienok stanovených zmluvou a obchodnými podmienkami. Rovnako považoval odvolací súd za nesporné, že žalovaná je prevádzkovateľ distribučnej siete a jej povinnosťou (okrem iného) je povinnosť zabezpečovať spoľahlivé, bezpečné a efektívne prevádzkovanie distribučnej siete v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Uvedené podľa odvolacieho súdu nesporne vyplýva jednak z nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa odpojenia žalobkyne od distribučnej siete, teda odpojenia jej odberného plynového zariadenia, nachádzajúceho sa na Š. ulici č. X v H., a taktiež uvedené súvisí aj s nárokom na náhradu škody, ktorý si voči žalobkyni uplatňuje žalovaná. Zrejmu nesprávnosť týkajúcu sa odôvodnenia napadnutého uznesenia, nemajúcu vplyv na vecnú správnosť jeho výrokov, týmto odvolací súd napravil v odvolacom konaní.

8. Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku žalovanej, že prevádzku plynových spotrebičov žalobkyne je možné zabezpečiť aj prostredníctvom propán - butánu a zásobníkov na tento plyn, dostupných u viacerých dodávateľov. Žalovaná zároveň poukázala na svoje povinnosti ako prevádzkovateľa distribučnej siete, na plnenie ktorých má k dispozícii oprávnenia a nástroje vyplývajúce jej zo zákona č. 251/2012 o energetike a vydaných technických podmienok v zmysle tohto zákona, vrátane podmienok, za akých môže odpojiť akékoľvek odberné plynové zariadenie od ňou prevádzkovej distribučnej siete. V tejto súvislosti odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že nespochybňuje, že žalovaná je pri svojej podnikateľskej činnosti povinná sa riadiť Zákomom o energetike, čo však neznamená, že súd nemôže voči žalovanej nariadiť neodkladné opatrenie súvisiace s jej činnosťou ako distribútorom zemného plynu. Podľa názoru odvolacieho súdu, vydané neodkladné opatrenie neznamená, že žalovanej riadne si plniť jej zákonné povinnosti a riadiť sa Zákomom o energetike. V prejednávanej veci zostalo tak sporné len to, či žalovaná je oprávnená demontovať plynomer na konkrétnom odbernom mieste a odpojiť odberné plynové zariadenie na uvedenom odbernom mieste, a to až do vyriešenia sporu so žalobkyňou o tom, či tá má povinnosť zaplatiť žalovanej ňou tvrdenú a vyúčtovanú škodu v sume 11.721,59 eur. Nariadeným neodkladným opatrením nie sú obmedzené iné zákonné práva a povinnosti žalovanej voči žalobkyni a v dôsledku takto vydaného neodkladného opatrenia nie sú ani neprimerane obmedzené práva žalovanej na úkor žalobkyne. Z uvedeného preto odvolací súd vyvodil, že nariadené neodkladné opatrenie neobmedzuje podnikateľskú činnosť žalovanej ani plnenie jej zákonných povinností a uplatňovanie jej práv či už voči žalobkyni, resp. iným subjektom práv. Neodkladné opatrenie teda neobmedzí riadne a bezpečné fungovanie distribučnej siete plynu, ktorú spravuje žalovaná, avšak nenariadením tohto neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť nielen k obmedzeniu žalobkyne v jej podnikaní, ale aj k možnému vzniku škody. Ani spôsob výmeny

spotrebičov u žalobkyne tak, ako to navrhovala žalovaná, a to zmenou ich zdroja zo zemného plynu na propán-bután, ktorý by bol navyše vzhľadom na rozsah služieb, ktoré žalobkyňa poskytuje, finančne náročný, nepovažoval odvolací súd za primeraný a mal za to, že ide o nedovolený postup žalovanej a ako nedovolený následok toho, že žalobkyňa odmieta uhradiť tvrdenú a vyúčtovanú náhradu škody, bez jej náležitého preukázania. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd ani tieto odvolacie dôvody nepovažoval za dôvodné.

9. Žalovaná v odvolaní taktiež namietala, že iné krajské sudy už v obdobných veciach rozhodli o obdobných návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia voči SPP distribúcia a.s. Odvolací súd konštatoval, že tieto iné rozhodnutia vo veciach iných strán sporu nie sú podľa ustanovenia § 193 CSP záväzné pre rozhodovanie súdu v tejto veci, pretože nie sú rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky, ani najvyšších súdnych autorít a nie sú zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná a žalobkyňi trovy odvolacieho konania nevznikli.

11. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 449 ods. 1 a ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušil a priznal jej nárok na náhradu trov konania. Prípustnosť aj dôvodnosť dovolania odôvodnila s poukazom na § 420 písm. e/ CSP. Potvrdením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa podľa dovolateľky skončilo konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom o jeho nariadení rozhodol nesprávne obsadený súd. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 136/08 a uviedla, že zákonným sudcom mal byť ktorýkoľvek, príslušným rozvrhom práce a náhodným výberom určený sudca všeobecného súdu žalovanej, ktorým je Okresný súd Bratislava II. Dovolateľka argumentovala, že miestna príslušnosť Okresného súdu Košice II podľa § 19 písm. b/ CSP by mohla byť určená len v prípade, ak by žalobkyňi zo strany žalovanej bola spôsobená škoda, ktorej by sa konanie iniciované žalobkyňou aj týkalo. Uvedené však v posudzovanom prípade neplatí a potreba nariadenia neodkladného opatrenia nevyplýva z náhrady škody, ktorú by si žalobkyňa uplatňovala proti žalovanej, ale zo skutočnosti, že žalovaná chcela realizovať svoje právo na odpojenie odberného plynového zariadenia v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s ustanoveniami technických podmienok vydaných na základe § 19 uvedeného zákona. Dovolateľka posúdenie námietky miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie odvolacím súdom považovala za nesprávne s tým, že podľa jej názoru, konaním vo veci samej by nebolo konanie o náhradu škody, ale konanie, v ktorom by sa žalobkyňa domáhala určenia, či žalovaná má alebo nemá právo odpojiť plynové zariadenie žalobkyne od distribučnej siete. O určení, či tu také právo je alebo nie je, by bol prítom príslušný rozhodnúť Okresný súd Bratislava II. Na základe uvedeného tak podľa dovolateľky odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie vydané nepríslušným súdom, a to napriek žalovanou vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti.

12. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

14. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa ust. § 420 písm. e/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený

súd.

16. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

17. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. e/ CSP. V danej súvislosti upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019 a tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017).

18. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018) len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

19. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má teda povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie NS SR č. k. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

20. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednanja odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec (meritórne) prejednal.

21. V predmetnej veci sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených prípadov. Z povahy nariadeného neodkladného opatrenia, ako aj z obsahu napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a ním potvrdeného uznesenia súdu prvej inštancie je potrebné vyvodiť záver, že tieto považovali konanie o navrhovanom neodkladnom opatrení za konanie, v rámci ktorého nariadené neodkladné opatrenie nekonzumuje vec samu. Tomu nasvedčuje skutočnosť, že neodkladné opatrenie nebolo nariadené po skončení konania a tiež, že súd prvej inštancie považoval za potrebné vo výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia poučiť žalovanú o možnosti podať žalobu vo veci samej a určil strany, ako aj predmet konania vo veci samej. V odôvodnení zároveň jednoznačne skonštatoval, že v danej veci ide o situáciu, kedy je neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania vo veci samej, čo znamená, že sa ním len dočasne nastolil určitý stav bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu, týkajúce sa nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré žalovaná napadla dovolaním, nekonzumovalo vec samu a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

22. Vyslovený právny záver sa týka všetkých častí napadnutého rozhodnutia. Žiadny z výrokov uznesenia odvolacieho súdu, napadnutého dovolaním, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania dovolací súd na doplnenie uvádza, že výrok o trovách konania je podľa svojej povahy výrokom závislým, pretože je viazaný na existenciu rozhodnutia o nároku uplatnenom v konaní. Je preto vylúčené, aby sa takýto závislý výrok (pre účely posúdenia povahy danej časti rozhodnutia) posudzoval nezávisle od samotného rozhodnutia.

23. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. e/ CSP, dovolací súd dovolanie žalovanej podľa ust. § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

24. V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalobkyni v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.